

L'escreix i l'escaig

Els substantius *escreix* i *escaig* tenen en comú una forma més o menys semblant i un significat que comporta una mateixa idea general d'augment, d'excedència o sobrepuig. Essent així, i considerant que actualment, en la majoria dels casos, són formes que pertanyen a la llengua adquirida, no és gens estrany que s'originin confusions entre l'una i l'altra, especialment formant part de les expressions amb *escreix* i *escaig*, que són les que ens interessa de comentar.

Dit ben curt, amb *escreix* correspon a l'expressió del castellà «concretes» i *escaig* a «y pico». Com a definició d'aquestes expressions, veiem que el Diccionari Fabra diu, sobre *escreix*: «Allò que, en pagar quelcom, s'afegeix a allò que és convingut o degut. Fig. Els favors que n'havia rebut, ella hi vaig pagar amb *escreix*.» I, sobre *escaig*: «D'una quantitat que s'expressa aproximadament per un nombre enter o rodó, la part en què excedeix aquest nombre. El compte és de cent pessetes i un *escaig* de dos o tres rals. Cent pessetes i *escaig*.»

Com hem dit, formant part, generalment, totes dues expressions, del llenguatge adquirit, resulta ben comprensible que n'hi hagi que no encertin l'aplicació adequada de cada una: El vaig recompensar «amb *escaig*» i En va recollir mil «i *escreix*», no són exemples —incorrecetes— inventats, sinó observats, realment, en la tasca de revisió d'originals.

Quan una determinada forma d'expressió és considerada massa forçada, llibresca, detonant o poc usual, és fàcil de trobar-ne una altra d'equivalent i de més habitual. Tot potser no, però la majoria de les coses es poden dir de maneres diferents. Així, més de cinquanta anys o passa de mil pessetes podrien substituir, si convenia, cinquanta anys i *escaig* i mil pessetes i *escaig*. Gairebé sempre hi ha més d'un camí vàlid. Ara: cal mirar de no recórrer a solucions arbitràries i improvisades, com la d'aquell senyor que a l'assemblea de socis d'una entitat artística i cultural va manifestar que ell feia cinquanta anys «i pic» que era soci de la casa.

ALBERT JANE